

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1959 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszków ubezpieczenia społecznego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do państwowych i spółdzielczych zakładów pracy, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, jeżeli w dniu 2 stycznia danego roku zatrudniają co najmniej 50 pracowników nie otrzymujących wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby.

2. Za pracowników w rozumieniu ust. 1 uważa się również członków i kandydatów na członków zatrudnionych w spółdzielniach pracy.

§ 2. Kredyty dla poszczególnych zakładów pracy przewidziane na wypłatę zasiłków z funduszków ubezpieczenia społecznego obejmują następujące rodzaje zasiłków chorobowych, zwanych w dalszym ciągu „limitowanymi”:

- 1) zasiłek dla pracownika leczącego się w domu (ambulatoryjnie),
- 2) zasiłek za okres odosobnienia w razie choroby zakaźnej,
- 3) zasiłek za okres opieki nad chorym dzieckiem.

§ 3. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane wypłacane z funduszków ubezpieczenia społecznego ustala w formie wskaźnika procentowego na poszczególne kwartały organ ubezpieczeń społecznych właściwy do pobierania składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 4. 1. Wskaźnikiem procentowym, o którym mowa w § 3, jest stosunek wydatków na zasiłki limitowane do funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Rada Ministrów określa w drodze uchwały zasady ustalania wskaźnika procentowego na poszczególne kwartały każdego roku.

3. Decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wskaźniki procentowe w myśl uchwały Rady Ministrów jest ostateczna.

§ 5. 1. Wskaźnik procentowy ustalony w myśl uchwały Rady Ministrów przewidzianej w § 4 ust. 2 może być obniżony przez organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, jeżeli jest on znacznie wyższy od wskaźników procentowych obliczonych dla zakładów pracy o porównywalnych warunkach działania.

2. Decyzję o obniżeniu wskaźników w myśl ust. 1 wydaje organ ubezpieczeń społecznych po wszechstronnej analizie przyczyn zwiększonych wydatków na zasiłki limitowane, przeprowadzonej wspólnie z odpowiednim organem służby zdrowia oraz z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego. O obniżeniu wskaźnika procentowego zakład pracy powinien być zawiadomiony przez organ ubezpieczeń społecznych w czasie poprzedzającym odpowiedni kwartał.

3. Od decyzji wydanej na podstawie ust. 1 zakład pracy może odwołać się w ciągu miesiąca od dnia jej doręczenia do Centralnego Zarządu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołanie zakładu pracy nie wstrzymuje wykonania decyzji. Decyzja Centralnego Zarządu Ubezpieczeń Społecznych jest ostateczna.

§ 6. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane może być podwyższona po upływie kwartału przez organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, na uzasadniony wniosek zakładu pracy, jeżeli znaczny wzrost wydatków na zasiłki limitowane spowodowany został w kwartale:

- 1) epidemią lub szczególnymi zdarzeniami losowymi,
- 2) innymi obiektywnymi przyczynami niezależnymi od zakładu pracy.

§ 7. Jeżeli wydatki na zasiłki limitowane wyniosły w zakładzie pracy w ciągu roku mniej niż 0,5% funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne, można odstąpić od ustalenia wysokości kredytów na zasiłki limitowane w roku następnym.

§ 8. 1. W terminie zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne za ostatni miesiąc każdego kwartału zakład pracy obowiązany jest składać organowi ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane.

2. Kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane powinno zawierać:

- 1) wysokość funduszu płac, stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne,
- 2) wysokość kredytów na zasiłki limitowane wynikającą ze wskaźnika procentowego ustalonego na kwartał sprawozdawczy,
- 3) kwotę wydatków na zasiłki limitowane,
- 4) różnicę między wysokością kredytów na zasiłki limitowane a kwotą wydatków na te zasiłki.

§ 9. 1. Wypłata wszystkich zasiłków należnych z tytułu ubezpieczenia społecznego jest dokonywana przez zakład pracy w ciągu kwartału z funduszy ubezpieczenia społecznego bez względu na wysokość kredytów ustalonych na zasiłki limitowane.

2. Jeżeli kwota wypłaconych w kwartale limitowanych zasiłków przekracza wysokość ustalonych na ten cel kredy-

tów, zakład pracy pokrywa różnicę z funduszu płac, przelewając ją w terminie określonym w § 8 ust. 1 na rachunek bankowy organu ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3.

3. Nie wpłacona w terminie przez zakład pracy kwota przekraczająca wysokość kredytów na limitowane zasiłki jest pokrywana z rachunku zakładu pracy w trybie przewidzianym dla realizacji administracyjnych tytułów egzekucyjnych.

§ 10. Zasiłki limitowane wypłacane z powodu gruźlicy za okresy powyżej 182 dni niezdolności do pracy potrącane są z kwoty przekroczenia kredytów ustalonych na wypłatę zasiłków limitowanych i pokrywane są z funduszy ubezpieczenia społecznego.

§ 11. 1. Jeżeli zakład pracy nie wykorzysta w kwartale kredytów na limitowane zasiłki w ustalonej wysokości, nie wykorzystaną kwotę zalicza się na przekroczenie kredytów w innych kwartałach danego roku.

2. Jeżeli niewykorzystanie kredytów na zasiłki limitowane nastąpiło w danym roku po upływie kwartałów, w których miały miejsce przekroczenia tych kredytów, organ ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w § 3, zwraca zakładowi pracy kwoty określone w § 9 ust. 2 do wysokości nie wykorzystanych kredytów.

§ 12. Kwoty nie wykorzystanych w ciągu roku kredytów na zasiłki limitowane Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia przeznacza na podniesienie stanu zdrowotności.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz